

Forfatter: Brorson, Hans Adolph

Titel: Udrag fra O Hellig Aand! o søde trøst,

Citation: Brorson, Hans Adolph: "Troens rare Klenodie, 1.-2. del. - 1951", i Brorson, Hans Adolph: *Troens rare Klenodie, 1.-2. del. - 1951*, 1951-56, s. 165. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-brorson01-shoot-idm140726732902688/facsimile.pdf> (tilgået 03. maj 2024)

Anvendt udgave: Troens rare Klenodie, 1.-2. del. - 1951

Gjør mig stærk i dødens krige,  
Før mig saa til himmerige.

## Nr. 60.

Mel. Kom Hellig Aand, O Herre.

**O** Hellig Aand! o søde trøst,  
Som flyder ind i siel og bryst  
Paa den, som har et ydmygt hierte,  
Jeg beder dig med længsels smerte,  
Ach træng os dog i sielen ind,  
At varme op vort frosne sind,  
At vi ey lunkne eller kolde  
Men fyrig pintse-fest kand holde.  
Halleluja, Halleluja.

2. Ach lad din kraft dog trænge ind,  
At gribe an mit haarde sind,  
Dets klippe-art at sønderrive,  
At du deri kand bœ og blive.  
Ach! det er fuldt af dynd og jord,  
Hvor verdens skarne-lyde groor,  
Som dødens beske frugter give,  
Hvor kand det da din bolig blive?  
Halleluja, Halleluja.

3. Thi villien er faren vild,  
I verdens glæde glad og mild,

5, 5: *dødens*; *Dødens D.*  
Nr. 60. *DP* 7: 1, 6: *vort* var *J* 7: 1, 8: *fyrig* [*fyrig D.* 2, 1: *dog*] og *J* 7: 2, 5: *fuldt* [*fuld DP* 7: 2, 7: *dødens*] *Dødens D.* 3, 1-2: Tegnsætningen er her sværet, så komma er sat efter *vild* og slettet efter *glæde*; kun på den måde giver teksten mening.

Nr. 60. Oversættelse. O theurer trøster, heil'ger Geist, J. H. Böhm, Schr. s. 210.  
— 2, 1: Den oprindelige løsemåde *dog* er her foretrukket; men hvis man læser og (også), må tachen være, at digteren fra bønner for en flersæl (menigheden, *os, vor, vi*, 1, 5-8) nu går over til at bede for sig selv personlig: om, at Ånden også hos ham vil overvinde det hårde sind. — 2, 6-7: Da *skarne-lyde* næppe kan være flertal, er flertalsformen *give* en ukorrekthed, vel fremkaldt ved rimet. Den gamle forestilling, at skarntyden havde sit navn af, at den voksede i skarv, ligger vistnok til grund her. — 3, 2: Det er et dårligt tegn, når viljen kun er *glad* og *mild* i verdens glæde.